

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **Okrašlovací spolek čelákovický**, IČO: 02206820
sídlem Havlíčkova 411/14, Čelákovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, Vršovice, Praha 10

za účasti: **SPOLEK PŘÁTELÉ PRO POLABÍ, z.s.**, IČO: 19613237
sídlem Ve Skále 190/13, Čelákovice

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 4. 7. 2025, č. j. MZP/2025/210/2130,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

odvolání a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 24. 2. 2025,

č. j. 031381/2025/KUSK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Krajský úřad prvostupňovým rozhodnutím ve zjišťovacím řízení podle § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném do 31. 7. 2025 (dále jen „zákon EIA“) rozhodl, že záměr „Retail Park Čelákovice“ (dále jen „sporný záměr“) nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle zákona EIA.

2. Žalobce v **žalobě** vymezil tři žalobní body:
3. Zaprvé správní orgány podle něj dostatečně nezjistily skutkový stav věci, pokud jde o ohrožení širšího území záměru povodněmi a výskyt a dotčení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů záměrem.
4. Zadruhé správní orgány dostatečně neposoudily záměr podle čl. II přílohy č. 2 zákona EIA, protože *„parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy se zvláštním zřetelem i na stávající a schválené využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání (námitka rozporu záměru s územním plánem)“*.
5. Zatřetí správní orgány dostatečně neposoudily záměr podle čl. II přílohy č. 2 zákona EIA, konkrétně *„parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy se zvláštním zřetelem i na schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštním zřetelem na významné krajinné prvky (vliv záměru na zeleň Čelákovického potoka)“*.
6. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl její zamítnutí a odkázal na odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí.
7. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že úvahy správních orgánů jsou pro obecné posouzení případných vlivů na zvláště chráněné druhy a rizika povodní ve zjišťovacím řízení dostatečné. Pokud jde o posouzení záměru z hlediska zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, je rozhodující, že podle přírodovědného průzkumu zpracovaného Ing. H. V. v říjnu 2024 (příloha č. 5) se v dané lokalitě žádné exempláře zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin nenacházejí. Ve vztahu k riziku povodní žalovaný odkázal na hydrogeologický průzkum (součást přílohy č. 7) a posouzení hydrologických podmínek v rámci přírodovědného průzkumu. Z nich plyne, že vlastní zájmové území se nachází na levém břehu Čelákovického potoka (dále jen „potok“), který je periodickou vodotečí. V době provádění průzkumu byl bez vodního toku a jeho koryto bylo poměrně hustě zarostlé vegetací. Potok nemá významné ekologicko-stabilizační funkce, slouží pouze k odvodu vody z území a má charakter melioračního kanálu. Jeho funkce z hlediska významného krajinného prvku je v dotčeném úseku velmi omezená. Do významného krajinného prvku bude zasahováno především kácením břehové vegetace, která je v konfliktu se stavbou. Morfologie toku není utvářena přírodními procesy. Riziko povodňových jevů v souvislosti s realizací záměru je tak zanedbatelné.
8. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že soulad záměru s územním plánem není pro zjišťovací řízení rozhodný. Splnění předpokladů podmíněně přípustného využití není předmětem zjišťovacího řízení, ale navazujících řízení.

9. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že správní orgány se s námitkami žalobce vypořádaly dostatečně. Podle oznámení a jeho příloh se nejbližší významný krajinný prvek (potok) nachází na jižní hranici pozemku parc. č. 3539/94 v katastrálním území Čelákovice, do něhož sporný záměr zasahuje kácením břehové vegetace. Zásah do významného krajinného prvku a důvodnost kácení dřevin rostoucích mimo les budou řešeny v navazujícím řízení podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Odstranění dřevin bude kompenzováno sadovými úpravami podle projektové dokumentace, přičemž konečné druhové složení a rozsah výsadeb stanoví příslušný orgán ochrany přírody v navazujícím správním řízení. Krajský úřad řádně vysvětlil, proč není důvod k dalšímu posuzování sporného záměru podle zákona EIA. Jeho vlivy na všechny složky životního prostředí byly pro potřeby zjišťovacího řízení zjištěny dostatečně a nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly pokračování v procesu EIA.
10. **Osoba zúčastněná na řízení** ve svém vyjádření namítá, že oznámení záměru se nijak nezabývá rizikem povodní. Uvádí jen, že zájmová lokalita se neliší od jiných částí ČR. Na tento nedostatek poukázaly spolky už ve společném vyjádření k oznámení. Závěr správních orgánů, že potok je po většinu roku bez vodního průtoku, a proto je riziko povodní v souvislosti s realizací sporného záměru zanedbatelné, je nedostatečný. Jde o odbornou otázku, kterou měla posoudit autorizovaná osoba. Není jasné, o co správní orgány opřely svůj závěr. Hydrogeologický průzkum netvrdí, že by byl potok po většinu roku bez vodního průtoku. Osoba zúčastněná na řízení tedy souhlasí se žalobcem, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav. Správní orgány k jejich námitce nezjistily, jak je likvidována dešťová voda ze sousedních budov. Podle povodňového plánu města je potok upraven na povodně Q_{100} . Při větších povodních dojde k vybřežení, přičemž ohroženy budou nemovitosti v ulici S. K. Neumanna. Potok tedy může způsobit povodně. Již ve vyjádření uvedla, že přírodovědný průzkum byl proveden v nevhodném období, a upozornila na výskyt chráněných druhů rostlin a živočichů. Žalovaný k tomu uvedl jen, že podle nálezových databází není v dotčeném území evidován žádný zvláště chráněný druh a nevyskytuje se zde ani podle provedeného průzkumu. Žalovaný se věcně nezabýval spolky předloženou *Zprávou o botanickém průzkumu lokality* z dubna 2025, podle níž se v místě vyskytuje slavík obecný. Správní orgány tedy neodůvodnily, proč je přírodovědný průzkum provedený na podzim dostačující. Správní orgány dále řádně neposoudily soulad záměru s územním plánem a trvale udržitelným využíváním území dle přílohy č. 2 zákona EIA. Je třeba dbát na to, aby v Čelákovici byl dostatek rozvojového území pro školy, knihovny či sportoviště. Různých marketů je zde dost. Správní orgány rovněž nevyhodnotily vliv sporného záměru na zeleň potoka, který je významným krajinným prvkem. Správní orgány měly zkoumat, jak se vykácení vzrostlé zeleně na břehu potoka projeví ve schopnosti přírodního prostředí snášet zátěž. Skutečnost, že potok není v ideálním stavu, neznamená, že správní orgány nebudou postupovat podle zákona. Okrasné stromy při parkovacích plochách nemohou nahradit přírodní zeleň podél potoka. Investor sousedního záměru podél potoka vysadil několik stromů.

Podstatný obsah správního spisu

11. **Z oznámení záměru** (B.I.3) vyplývá, že sporný záměr se nachází na pozemcích parc. č. 3539/1, parc. č. 3539/94, parc. č. 3539/86, parc. č. 3539/84 a parc. č. 3571/3 v katastrálním území a obci Čelákovice u komunikace Toušeňská u obchodních domů Tesco a Lidl v ploše s funkčním využitím OV: *Plochy občanského vybavení – městská vybavenost*

[hlavní využití: stavby pro občanskou vybavenost (školy, kultura, sociální služby, zdravotnictví, veřejná správa, maloobchod, ubytovací a stravovací zařízení) včetně souvisejících veřejných prostranství]. Pozemky dotčené sporným záměrem se nachází na levém břehu periodické vodoteče (potoka), která byla v době průzkumu suchá a její koryto bylo poměrně hustě zarostlé, a jsou rovinou údolní nivy této vodoteče (C.I.1). Podle kapitoly C.II.5 se počítá s kácením břehové vegetace potoka. Z přírodovědného a dendrologického průzkumu (kapitoly C.I.3 a C.I.4) vyplývá, že lokalita se vyznačuje velmi nízkou biologickou hodnotou. Pozemek byl historicky obděláván, ale nyní je nevyužívaný a podléhá začínající sukcesi. Podél potoka není vyvinuta přírodní niva ani mokřadní přírodní biotopy. Území je silně pozměněno a ovlivněno člověkem. Vzhledem k charakteru pozemku a jeho využívání v minulosti se nepředpokládá výskyt zvláště chráněných druhů rostlin. Není patrná plocha, která by vykazovala přírodní známky, a není zde cennější mikrolokalita a habitat pro výskyt cennějších druhů. Na pozemku roste náletová zeleň malého vzrůstu mající charakter zapojeného porostu, dominantně javor jasanolistý. Dřeviny v centrální části jsou minimální biologické i sadovnické hodnoty. Cennější starší dřeviny jsou soustředěny podél koryta vodního toku, kde tvoří břehovou vegetaci. I zde je dominantně zastoupen javor jasanolistý. V lokalitě byly zjištěny jen běžně se vyskytující kosmopolitně rozšířené druhy rostlin a živočichů. Nebyly nalezeny zvláště chráněné druhy. Realizací projektu nebude žádný živočišný ani rostlinný druh ohrožen. Část biotopů v souvislosti s realizací záměru zanikne, část bude ovlivněna zásahy v době stavebních prací, očekává se však vytvoření nových biotopů a stanovišť, které budou vhodně strukturovány v rámci sadových úprav budoucího areálu (kapitola D.I.7 oznámení). Veškeré dešťové vody dopadající na zpevněné části řešeného území mají být odváděny dešťovou či zaolejovanou kanalizací do retenčních nádrží objektu, o jejichž objemu a průtoku podrobně pojednává kapitola B.III.2.

12. Krajský úřad opatřením ze dne 7. 1. 2025 oznámil zahájení zjišťovacího řízení.
13. **Žalobce a osoba zúčastněná na řízení podali společné vyjádření** ke spornému záměru. Namítli, že zásah do významného krajinného prvku kácením vzrostlé zeleně podél potoka, včetně topolu, není odůvodněný a není posouzen jeho dopad na ekologickou stabilitu a estetickou hodnotu krajiny. Přírodovědný průzkum nemůže vystihovat úplnou biodiverzitu plochy, protože byl proveden v nevhodném období (v listopadu). Upozornili na možný výskyt sněženky podsněžník, koroptve polní, křepelky polní a dudka chocholátek s tím, že některé údaje jistě přináší nálezkové databáze. Namítli, že sporný záměr není v souladu s územním plánem, který dotčené pozemky řadí do funkčního využití OV (městská vybavenost), a nikoliv OK (větší komerční zařízení). Město má málo vhodných ploch pro občanskou vybavenost. Dále namítli, že sporný záměr počítá s řízeným odvodem dešťových vod do potoka, aniž by posoudil vliv takové likvidace dešťových vod na riziko povodní. Toto riziko je třeba posuzovat pro širší území a zohlednit způsob likvidace dešťových vod z okolních staveb a odtok z plánované rozsáhlé bytové zástavby u Zelenče. Navrhli důkaz vyjádřením správce toku, místní šetření a přepracování přírodovědného průzkumu.
14. Krajský úřad rozhodl **prvostupňovým rozhodnutím** tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. V rámci hodnocení charakteristiky záměru (čl. I přílohy č. 2 zákona EIA) uvedl, že vlivy na biologickou rozmanitost byly vyhodnoceny jako malé. Zájmové území se vyznačuje velmi nízkou biologickou hodnotou. Nachází se zde antropogenně silně ovlivněné biotopy. Podél potoka není vyvinuta přírodní niva ani mokřadní přírodní

biotopy. Nalezené druhy rostlin a živočichů jsou kosmopolitně rozšířené. Zvláště chráněné druhy rostlin nebo živočichů se na lokalitě nenacházejí. Nedojde k ohrožení ekostabilizační funkce významných krajinných prvků. V rámci hodnocení umístění záměru (čl. II přílohy č. 2 zákona EIA) krajský úřad uvedl, že sporný záměr je situován v souladu s platným územním plánem v návaznosti na stávající komerční zónu. Není zde cennější mikrolokalita a habitat pro výskyt cennějších druhů. Na pozemku roste náletová zeleň menšího vzrůstu, ve které dominuje javor jasanolistý. Dřeviny v centrální části pozemku jsou minimální biologické i sadovnické hodnoty. Dřeviny cennější svým stářím jsou soustředěny podél koryta vodního toku, kde tvoří břehovou vegetaci. I zde je dominantně zastoupen javor jasanolistý. Žádné pobytové stopy savců nebyly nalezeny, mimo hraboše polního. Na lokalitě bylo zaznamenáno několik hnízd v dřevinách podél potoka. Výskyt ptáků je sporadický, pouze přelétají, případně vzrostlou zeleň používají k hnízdění, jako odsedávku či k úkrytu. Byly pozorovány běžné synantropní druhy. Obojživelníci ani plazi nebyli pozorováni. Nebyly nalezeny zvláště chráněné druhy rostlin ani živočichů. V rámci hodnocení předpokládaných vlivů záměru na obyvatelstvo a životní prostředí (čl. III přílohy č. 2 zákona EIA) krajský úřad uvedl, že zásahy do stávajících stanovišť budou kompenzovány novými stanovišti v rámci sadových/vegetačních úprav areálu.

15. V další části se krajský úřad zabýval námitkami spolků. Ke kácení zeleně uvedl, že bude projednáno v samostatném řízení. Vzrostlá zeleň je reprezentována převážně invazivním javorem jasanolistým. Topol je krátkověká dřevina. Dle nálezových databází není v území žádný zvláště chráněný druh evidován a nevyskytují se zde ani podle přírodovědného průzkumu. Soulad s územním plánem není pro hodnocení vlivů na životní prostředí podstatný. Rozhodovat o něm bude příslušný povolující úřad. Nesoulad s územním plánem neznamená, že záměr může mít významný vliv na životní prostředí. K riziku povodní uvedl, že oznámení poskytuje dostatečný podklad pro vyhodnocení vlivů záměru na povrchové vody. Dešťové vody budou v maximální možné míře zadržovány (vsakování není možné) v retenčních objektech s přepadem do koryta potoka. To je po většinu roku suché. Riziko povodní způsobené realizací záměru je zanedbatelné.
16. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce **odvolání**. Namítl, že krajský úřad nezjistil skutkový stav věci, pokud jde o potok, kde má být veškerá vzrostlá zeleň pokácena. Je zavádějící závěr krajského úřadu, že potok je bez významných ekologicko-stabilizačních funkcí a slouží pouze k odvodu vody z území, a s tím rozporný výrok, že je dlouhodobě bez vody. Podle žalobce plní potok významnou ekologicko-stabilizační funkci, protože je lemován vzrostlou zelení, která představuje v příměstské krajině vhodný prostor pro pobyt živočichů, zejména ptactva, a přispívá k rozmanitosti rostlinného patra. Javor jasanolistý se v území vyskytuje v menší míře, než tvrdí krajský úřad, o čemž se lze přesvědčit terénním průzkumem. Podle žalobce se na území nachází topol černý zařazený na červeném seznamu. Soulad s územním plánem je podstatný, protože jiné než jím připuštěné využití může mít podstatný vliv na životní prostředí. Ve městě je málo ploch pro občanskou vybavenost. Žalobce nesouhlasil s tím, že je koryto potoka po většinu roku suché a riziko povodní způsobené realizací záměru je zanedbatelné. Vliv likvidace dešťových vod je nutné posuzovat pro celé povodí. Opakované povolování likvidace dešťových vod odvodem do potoka může mít negativní vliv. Krajský úřad měl zjistit, jak jsou likvidovány dešťové vody ze sousedních budov. Je překvapivé, že v oznámení byl použit starší hydrogeologický průzkum, který vsakování dešťových vod nevyloučil, jen připustil menší možnost vsakování s ohledem na přítomnost podzemní vody. Navrhované ozelenění parkoviště není dostatečné,

protože nemůže plně nahradit ekosystémové služby biotopu podél vodoteče. Není jasné, z čeho vychází opačný závěr krajského úřadu. Sporným záměrem dojde ke snížení ekologické stability území. Žalobce shrnul, že krajský úřad v rozporu s přílohou č. 2 zákona EIA neposoudil dostatečně kumulaci vlivů sporného záměru s jinými záměry v obchodní zóně charakterizované nízkým ozeleněním a vysokým procentem zpevněných ploch; stávající a schválené využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání; relativní zastoupení, dostupnost, kvalitu a schopnost regenerace přírodních zdrojů (půdy, vody a biologické rozmanitosti, velice pravděpodobné je hnízdění zvláště chráněného slavíka obecného); a schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštním zřetelem na významné krajinné prvky, protože sporný záměr významný krajinný prvek degraduje.

17. K odvolání se vyjádřila mimo jiné osoba zúčastněná na řízení. Nesouhlasila s kácením stromů podél potoka. Uvedla, že v místě se nachází topol černý, k čemuž doložila fotografie kůry a listů. Upozornila, že v místě se vyskytuje slavík obecný, což posléze doplnila o botanický a zoologický průzkum z dubna 2025 provedený předsedou žalobce.
18. Žalovaný **napadeným rozhodnutím** odvolání zamítl. Kácení zeleně bude probíhat pouze v místech kolize se záměrem a bude řešeno v navazujícím řízení. Zásahy budou kompenzovány sadovými úpravami. Konečné druhové složení a rozsah výsadeb stanoví orgán ochrany přírody v navazujícím řízení. Realizace stavby nezasáhne pravý břeh potoka ani břehové porosty mimo zájmové území. Nejedná se o zásah, který by měl významný negativní dopad na stav složek životního prostředí nebo ekologicko-stabilizační funkce území. Ke složení dřevin odkázal na dendrologický průzkum, podle kterého v území dominuje javor jasanolistý, přičemž žalobce nepředložil žádné odborné vyjádření nebo jiný důkaz, který by to vyvracel. I kdyby se v území vyskytoval topol černý, nejde o zvláště chráněný druh. Krajský úřad tedy správně vycházel z toho, že v území se žádné zvláště chráněné druhy nevyskytují. Žalobce v odvolání neuvedl žádné skutečnosti nebo důkazy odůvodňující další posuzování. Žalovaný se ztotožnil s krajským úřadem, že soulad sporného záměru s územním plánem je věcí navazujících řízení, není podstatný pro hodnocení vlivu záměru na životní prostředí a nezakládá povinnost záměr dále posuzovat. Ztotožnil se i se závěrem krajského úřadu ohledně rizika povodní. Odkázal na str. 14 prvostupňového rozhodnutí a hydrogeologický průzkum, na jehož základě byl navržen systém odvádění srážkových vod tak, aby byly eliminovány negativní vlivy jejich kumulace, včetně dopadů přívalových dešťů. Veškeré dešťové vody ze zpevněných ploch jsou svedeny do retenčního objektu s regulovaným odtokem do přilehlé vodoteče. Žalobce neprokázal, že by došlo ke změně poměrů, která by způsobila neaktuálnost těchto podkladů. Jelikož jde o periodický vodní tok, jehož koryto je dle předložených studií po většinu roku bez vodního průtoku, hodnotil i žalovaný riziko povodní v souvislosti s realizací sporného záměru jako zanedbatelné.

Posouzení žaloby soudem

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje požadavky na ni kladené. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou velmi stručné a obecné, soud zvažoval, zda lze aspoň jeden z nich považovat za řádně vymezený žalobní bod, nebo zda je třeba žalobce vyzvat k odstranění vady žaloby spočívající v nedostatku žalobního bodu.

20. Podle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. „*Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých, obvyklých nezákonností, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami*“ [usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS].
21. Podle rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, je náležitost žaloby podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. [povinnost žalobce vymezit žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné] splněna, „*pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum*“.
22. Při aplikaci těchto zásad dospěl soud k závěru, že všechny tři v žalobě vymezené žalobní body lze ještě považovat za řádné žalobní body, byť velmi obecné. I přes jejich strohost je patrné, jaké individuálně odlišitelné skutečnosti konkrétní věci žalobce považuje za relevantní a v čem má spočívat nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou se má soud zabývat. Soud proto byl na jejich základě schopen dostatečně určitě vymezit, čím se má při přezkumu napadeného rozhodnutí zabývat.
23. Soud nicméně předesílá, že míra precizace žalobních bodů na druhou stranu do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci zástupce žalobce (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). S ohledem na obecnost žalobní argumentace se soud s námitkami žalobce vypořádal v odpovídající míře obecnosti.
24. Soud nepřehlédl, že žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnil mnohem podrobnější argumentaci k otázkám, které otevírá i v žalobě. Nevyužil však ani možnosti uplatnit žalobní body přesným (nezaměnitelným) odkazem na konkrétní argumentaci uplatněnou již v řízení před správními orgány (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). Soud proto skutečně přezkoumal napadené rozhodnutí pouze v rozsahu (obecných) žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Z obsahu žaloby je dále patrné, že je založena na argumentaci obsažené již v odvolání, s níž se vypořádal žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce na odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak

blíže nereaguje. Pokud žalobce v žalobě bez dalšího pouze opakuje již v odvolání uplatněné námitky (v projednávané věci dokonce v jejich stručnější podobě), pomíjí tím jejich věcné posouzení ze strany žalovaného. Soud proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí v plné míře odkazuje (srov. např. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 37/2012-47).

25. Osoba zúčastněná na řízení, která v předcházejícím řízení postupovala jednotně se žalobcem, uplatnila v řízení před soudem podrobnější argumentaci k otázkám, které žalobce otevírá v žalobě. Jelikož však nevystupuje jako jeden ze žalobců, nýbrž v jiném procesním postavení, má oproti žalobci užší rozsah procesních práv. To se projevuje mimo jiné v možnosti vymezovat rozsah soudního přezkumu. Ten totiž skrze žalobní body vymezuje výhradně žalobce, který má právo disponovat předmětem řízení. Osoba zúčastněná na řízení předmětem řízení disponovat nemůže, a proto nemůže vznášet nové námitky a žalobní body, které žalobce neuplatnil, a *nemůže ani rozšiřovat žalobní body uplatněné žalobcem* (srov. rozsudky NSS ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 As 11/2003-164, č. 232/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 4. 2022, č. j. 10 As 542/2021-99, č. 4346/2022 Sb. NSS, ze dne 28. 4. 2023, č. j. 2 As 133/2021-49, ze dne 15. 6. 2023, č. j. 2 As 331/2021-41, nebo ze dne 26. 9. 2024, č. j. 9 Azs 186/2024-55). Z toho důvodu soud nemohl při přezkumu napadeného rozhodnutí přihlížet k argumentaci osoby zúčastněné na řízení, na kterou lze nahlížet také tak, že fakticky rozvádí argumenty obsažené v žalobě.
26. Soud tedy přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, *v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů* (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
27. Soud připomíná, že zjišťovací řízení podle § 7 zákona EIA není správním řízením ve smyslu § 9 správního řádu (srov. Komentář k § 7. In: Dvořák, L. *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Komentář*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2024, dostupné v Systému ASPI), nýbrž zvláštním postupem, jehož smyslem je zodpovědět odborné otázky, zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a zda bude posuzován podle zákona EIA. Ve zjišťovacím řízení se však plně uplatní základní zásady činnosti správních orgánů, zejména zásady vyšetřovací a materiální pravdy. Správní orgán ve zjišťovacím řízení reprezentuje veřejný zájem a je garantem toho, aby bylo objektivně a pravdivě ověřeno, zda předložený záměr může mít významný vliv na životní prostředí. Přitom nevychází jen z podkladů předložených oznamovatelem, ale zohledňuje v potřebném rozsahu i všechny další dostupné podklady. Těmi jsou kupříkladu skutečnosti známé z jeho úřední činnosti, jiné procesy EIA, vědecké poznatky týkající se ochrany životního prostředí, vyjádření a námitky dotčené veřejnosti a jiných správních orgánů (srov. Komentář k § 7. In: Bahýľová, L., Kocourek, T., Vomáčka, V. *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, dostupné v Systému Beck-online). Role žalovaného a krajského úřadu se tedy nemohla omezit jen na shromažďování podkladů. Naopak, správní orgán má ve zjišťovacím řízení vystupovat aktivně v součinnosti s oznamovatelem, dotčenou veřejností i dotčenými orgány a kriticky hodnotit podklady předložené oznamovatelem (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2018, č. j. 5 A 105/2018-74).
28. Obdobně popsal roli správního orgánu ve zjišťovacím řízení i Soudní dvůr EU (dále jen „Soudní dvůr“) v rozsudku ze dne 6. 3. 2025, *Waltham Abbey Residents Association*, C-41/24.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Soudní dvůr uvedl, že ve zjišťovacím řízení má oznamovatel rozhodující úlohu při poskytování informací umožňujících příslušnému orgánu rozhodnout o tom, zda je pro daný záměr nezbytné provést posouzení EIA. Právě oznamovatel má totiž příslušnému orgánu poskytnout informace o povaze dotčeného záměru a popsat aspekty životního prostředí, které by mohly být záměrem významně zasaženy, a všechny významné vlivy záměru na životní prostředí (body 34 a 43). Příslušný orgán však má kromě informací poskytnutých oznamovatelem vzít v úvahu všechny relevantní informace, které má k dispozici, včetně informací poskytnutých třetí osobou, pokud obsahují objektivní skutečnosti umožňující posoudit existenci rizika, že záměr by měl významný vliv na životní prostředí (bod 42). Soudní dvůr dospěl k závěru, že příslušný orgán má s ohledem na vyjádření třetí osoby povinnost požádat oznamovatele o poskytnutí doplňujících informací, pokud: (i) se její vyjádření týká možných významných vlivů daného záměru na životní prostředí a (ii) brání příslušnému orgánu učinit závěr, že je vyloučena jakákoli důvodná vědecká pochybnost o možném významném vlivu záměru na životní prostředí. Teprve potom může rozhodnout, zda daný záměr vyžaduje posouzení EIA. Žádat oznamovatele o doplňující informace však příslušný orgán nemusí, pokud navzdory informacím předloženým třetí osobou může na základě objektivních skutečností vyloučit, že dotčený záměr by mohl mít významný vliv na životní prostředí. V takovém případě může rovnou rozhodnout (srov. body 45, 49 a 51). Riziko, že záměr bude mít významný vliv na životní prostředí, je dáno, pokud *nelze na základě objektivních skutečností vyloučit*, že tento záměr může mít významný vliv na životní prostředí (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 31. 5. 2018, *Komise v. Polsko*, C-526/16, body 66 a 67).

29. Z toho pro projednávanou věc mimo jiné plyne, že: (i) tím, kdo má primárně poskytnout správním orgánům co nejúplnější informace pro zjišťovací řízení, je oznamovatel; (ii) za řádné zjištění skutkového stavu potřebného pro posouzení, zda sporný záměr může mít významný vliv na životní prostředí, odpovídají správní orgány; (iii) správní orgány jsou povinny vzít v úvahu i vyjádření dotčené veřejnosti; (iv) pokud by z vyjádření dotčené veřejnosti vyplývalo, že sporný záměr může mít významný vliv na životní prostředí, mají správní orgány v zájmu řádného zjištění skutkového stavu požádat oznamovatele o poskytnutí doplňujících informací; a (v) pokud by naopak správní orgány i přes vyjádření dotčené veřejnosti mohly na základě objektivních skutečností (které je třeba v odůvodnění závěru zjišťovacího řízení uvést) vyloučit, že sporný záměr může mít významný vliv na životní prostředí, mohly zjišťovací řízení ukončit, aniž by žádaly oznamovatele o doplňující informace.
30. Soud se tedy v rozsahu žalobních bodů zabýval tím, zda žalovaný a krajský úřad uvedeným požadavkům dostály.
31. Soud nejprve zkoumal, zda správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav ohledně ohrožení širšího území povodněmi a výskytu a dotčení zvláště chráněných druhů. Soud na tomto místě znovu zdůrazňuje, že ze žaloby nejsou patrné důvody, pro které žalobce považuje skutkový stav za nedostatečně zjištěný.
32. Pokud jde o riziko povodní v důsledku likvidace dešťových vod, vycházely správní orgány z příloh oznámení (zejména hydrogeologického a přírodovědného průzkumu), z nichž plyne, že: (i) dešťové vody budou sváděny do retenčních nádrží a postupně (po přečištění) vypouštěny do koryta potoka a (ii) potok je tzv. periodickou vodotečí a jeho koryto je po většinu roku suché. Na základě těchto zjištění dospěly k závěru, že riziko povodní v důsledku realizace sporného záměru je zanedbatelné. Žalovaný podotkl, že žalobce

nepředložil žádnou konkrétní argumentaci, která by naznačovala, že došlo ke změně poměrů a závěry příloh oznámení už nejsou aktuální. Správní orgány tedy měly za to, že žalobce nepřišel s takovými informacemi, které by znemožňovaly učinit závěr, že sporný záměr nebude mít významný vliv na riziko povodní. V žalobě žalobce neuplatnil žádné konkrétní námitky proti podkladům, z nichž správní orgány vycházely, ani nenamítl, že by správní orgány opomněly nějaké skutkové okolnosti či důkazní návrhy zpochybňující jejich skutkové závěry. Soud tedy konstatuje, že námitka je nedůvodná.

33. Pokud jde o výskyt zvláště chráněných druhů, vycházely správní orgány zejména z přírodovědného průzkumu a nálezových databází, které potvrzují, že se v území dotčeném sporným záměrem žádné zvláště chráněné druhy nenacházejí. Krajský úřad tedy měl za to, že navzdory tomu, že žalobce zpochybnil relevanci přírodovědného průzkumu provedeného na podzim (na počátku října, nikoliv v listopadu, jak tvrdí žalobce) a upozorňoval na možný výskyt zvláště chráněného slavíka obecného, lze s ohledem na nálezové databáze vyloučit, že by sporný záměr měl významný vliv na zvláště chráněné druhy rostlin či živočichů. Žalobce v žalobě netvrdí, že by správní orgány z nálezových databází učinily mylná skutková zjištění ani nezpochybňuje věrohodnost záznamů v nich. Za této situace soud konstatuje, že správní orgány se v reakci na námitky žalobce zabývaly výskytem zvláště chráněných druhů živočichů a z jejich rozhodnutí je patrné, na základě jakých objektivních skutečností mají za to, že i přes vyjádření žalobce je možno vyloučit významný vliv sporného záměru na zvláště chráněné druhy. Námitka je proto nedůvodná.
34. Podle čl. II bodu 1 přílohy č. 2 zákona EIA musí být parametry území, které může být ovlivněno záměrem, zváženy se zvláštním zřetelem na stávající a schválené využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání. Tomuto požadavku podle žalobce správní orgány nedostály, protože dostatečně neposoudily soulad sporného záměru s územním plánem.
35. Žalobce namítal rozpor s územním plánem již v rámci předcházejícího postupu správních orgánů. Krajský úřad k tomu uvedl, že soulad záměru s územním plánem není z hlediska hodnocení vlivů záměru na životní prostředí podstatný a bude řešen v navazujícím řízení. Nesoulad s územním plánem neznamena, že záměr může mít významný vliv na životní prostředí. Žalovaný se s tím zcela ztotožnil.
36. Žalobce přitom v žalobě pouze opakuje požadavek, aby se správní orgány souladem sporného záměru s územním plánem zabývaly. Ani v tomto případě vůbec nereaguje na odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí, v němž správní orgány přezkoumatelným způsobem vysvětlily, proč se souladem s územním plánem nezabývaly a proč není relevantní pro posouzení toho, zda může sporný záměr mít významný vliv na životní prostředí. Závěrům správních orgánů soud v rámci přezkumu v rozsahu uplatněného žalobního bodu nemá co vytknout, neboť s nimi souhlasí a žalobce argumentaci tyto závěry zpochybňující nepředkládá. Námitka je proto nedůvodná.
37. Podle čl. II bodu 3 písm. d) přílohy č. 2 zákona EIA musí být parametry území, které může být ovlivněno záměrem, zváženy se zvláštním zřetelem na schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštním zřetelem na významné krajinné prvky, mokřady, břehové oblasti a ústí řek, pobřežní zóny a mořské prostředí, horské oblasti a lesy. Tomuto požadavku podle žalobce správní orgány nedostály, protože dostatečně neposoudily vliv záměru na zeleň potoka.

38. Správní orgány vycházely z dendrologického průzkumu, který je přílohou č. 6 oznámení sporného záměru, tedy informací poskytnutých oznamovatelem. Ty by nebyly dostatečné, pokud by žalobce přišel s informacemi, které by správním orgánům znemožňovaly vyloučit významný vliv sporného záměru na životní prostředí.
39. Žalobce v rámci předcházejícího postupu správních orgánů tvrdil, že v území se vyskytuje topol černý, což navrhoval prokázat terénním průzkumem, a že ozelenění parkoviště není dostatečnou kompenzací, protože nemůže nahradit ekosystémové služby biotopu podél vodoteče. Správní orgány v reakci na to popsaly, na základě jakých skutečností mají navzdory tvrzením žalobce za vyloučené, že sporný záměr může mít významný vliv na životní prostředí. Žalobce nepředložil žádné odborné vyjádření nebo jiný důkaz, který by zpochybnil závěr dendrologického průzkumu, že dominantní dřevinou je invazivní javor jasanolistý, a prokázal výskyt topolu černého. I kdyby se však topol černý v území vyskytoval, není zvláště chráněným druhem. Podle nálezových databází není v území žádný zvláště chráněný druh evidován. Pokud jde o rozsah kácení, žalovaný uvedl, že bude omezeno pouze na místo kolize se sporným záměrem a nezasáhne druhý břeh potoka ani další porosty mimo území dotčené sporným záměrem. Samotné kácení a druhová skladba náhradní výsadby budou řešeny v navazujícím řízení podle zákona o ochraně přírody a krajiny.
40. Soud tedy konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vlivem sporného záměru na zeleň podél potoka zabýval. Reagoval přitom na podstatu odvolacích námitek žalobce. Z napadeného rozhodnutí je ve smyslu výše citované judikatury patrné, proč žalovaný i přes námítky žalobce učinil závěr, že kácení zeleně podél potoka nebude mít významný vliv na životní prostředí. Žalobce s jeho závěry v žalobě opět nijak konkrétně nepolemizuje. Rovněž tato námitka je tedy nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou činnost, pod niž spadá i obrana vlastních rozhodnutí v soudním řízení.
43. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a nejsou zde ani žádné důvody hodné zřetele, pro něž by bylo namíste jí přiznat náhradu nákladů řízení. Proto jí náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. prosince 2025

Mgr. Ing. Petr Šuránek v.r.
předseda senátu